

przejazdu oraz diety i należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników przedsiębiorstw państwowych przy podróżach służbowych, a w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości — według zasad przewidzianych dla spółdzielczości. Koszty te ponoszą jednostki organizacyjne, których członek komisji jest pracownikiem.

7. Wynagrodzenia określone w ust. 2 — 5 wypłaca członkom komisji jednostka organizacyjna, przy której powołana jest komisja, po odbytych posiedzeniach, na podstawie listy obecności podpisanej przez przewodniczącego i sekretarza komisji.

8. Sekretarz komisji spisuje w książce posiedzeń protokół z przebiegu posiedzenia komisji. Książka posiedzeń pozostaje w przechowaniu przewodniczącego komisji.

§ 9. 1. Przewodniczący komisji może powierzyć rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, jak i spośród innych osób, opracowanie poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania komisji na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i w granicach ustalonych w preliminarzu wydatków komisji. Wynagrodzenie rzeczoznawców ustala się bez udziału zainteresowanego członka, któremu zlecono wykonanie dzieła lub pracy.

2. Członkowi komisji nie przysługuje wynagrodzenie za udział w posiedzeniu, na którym omawiane jest zagadnienie opracowane przez niego za odrębnym wynagrodzeniem.

§ 10. 1. Do dnia 10 stycznia każdego roku należy składać nadrzędnej jednostce organizacyjnej sprawozdanie z wykonania preliminarza wydatków komisji, których członkowie pobierają wynagrodzenia za udział w posiedzeniach.

2. Dla komisji działających dłużej niż jeden rok należy przed upływem okresu budżetowego przedstawić nadrzędnej jednostce organizacyjnej do zatwierdzenia preliminarz wydatków komisji na rok następny.

§ 11. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 kwietnia 1952 r. w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-34, poz. 490. i Nr A-96, poz. 1471 oraz z 1953 r. Nr A-24, poz. 290).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

435

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 maja 1955 r.

w sprawie przekazania uprawnień Ministrowi Oświaty do ustalania cen zbytu pomocy naukowych i sprzętu dla szkół i przedszkoli.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć uchwałę nr 279 Rady Ministrów z dnia 18 maja 1954 r. w sprawie zasad ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego, przedsiębiorstwa przemysłu spółdzielczego oraz przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-52, poz. 695).

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrowi Oświaty uprawnienia do ustalania cen zbytu na wytwarzane przez podległe mu przedsiębiorstwa:

1) pomoce naukowe i sprzęt dla szkół i przedszkoli,
2) części i detale do wymienionych w pkt 1 wyrobów, jeżeli na artykuły te nie zostały ustalone ceny dla przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego).

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami § 3 uchwały Rady Ministrów.

3. Zmiana cen, o których mowa w ust. 1 pkt 1, może być dokonywana jedynie za zgodą Państwowej Komisji

Planowania Gospodarczego z wyjątkiem przypadku wymienionego w ust. 4.

4. W przypadku gdy ceny ustalone zostały w wysokości planowanego kosztu własnego powiększonego o planowany zysk w wysokości nie przekraczającej 5% kosztów własnych, Minister Oświaty po upływie 6 a przed upływem 9 miesięcy przeprowadzi rewizję tych cen w oparciu o kalkulację wynikową.

§ 3. Ceny na nietypowe pomoce naukowe i sprzęt szkolny (§ 5 uchwały Rady Ministrów), w przypadkach gdy wartość zamówienia nie przekracza 3000 zł, ustalone będą przez wykonawcę w uzgodnieniu z odbiorcą. W razie nieosiągnięcia porozumienia cenę ustala Minister Oświaty.

§ 4. Minister Oświaty wyda w terminie do dnia 31 maja 1955 r. w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego zarządzenie ustalające szczegółowy tryb postępowania przy składaniu wniosków o ustalenie cen, o których mowa w §§ 2 i 3, określające tryb składania wniosków o ustalenie ceny i ich rozpatrywania, wzory kalkulacji oraz wzory wniosków.

§ 5. Odpisy decyzji o ustaleniu cen, o których mowa w § 3, należy bieżąco przysyłać Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Kosztów i Polityki Cen). W odpisach decyzji o ustaleniu cen przesyłanych do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego należy podać kryteria, na których podstawie ustalone zostały ceny (wyłącznie na podstawie kosztu własnego, w relacji do cen innych artykułów).

§ 6. Ministerstwo Oświaty prowadzić będzie rejestr ustalonych cen, o których mowa w §§ 2 i 3, ze wskazaniem dokładnego określenia nazwy artykułów, numeru dokumentacji technicznej, nazwy wytwórcy, numeru i daty decyzji o ustaleniu ceny, określenia ceny jednostkowej i daty, od jakiej cena obowiązuje.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

436

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 maja 1955 r.

zmieniające termin wejścia w życie zarządzenia z dnia 11 listopada 1954 r. w sprawie oznaczania znakami towarowymi artykułów przeznaczonych do obrotu w kraju oraz używania i zgłaszania do rejestracji tych znaków przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 176 przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami) oraz § 3 pkt 4 lit. c) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin wejścia w życie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 listopada 1954 r. w sprawie oznaczania znakami

towarowymi artykułów przeznaczonych do obrotu w kraju oraz używania i zgłaszania do rejestracji tych znaków przez przedsiębiorstwa gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 114, poz. 1633) ustala się na dzień 1 lipca 1955 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 5 marca 1955 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

437

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 maja 1955 r.

w sprawie przekazania Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnień do ustalania niektórych cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych oraz cen robót (usług) o charakterze przemysłowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 406 Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1953 r. w sprawie właściwości organów do ustalania niektórych cen, opłat i stawek taryfowych oraz w sprawie zasad i trybu składania wniosków o ustalenie cen, opłat i stawek taryfowych oraz określenia wytycznych do ich ustalenia (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-57, poz. 722, Nr A-96, poz. 1336, Nr A-115, poz. 1495 i z 1954 r. Nr A-50, poz. 683) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa o uchwale Rady Ministrów bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć uchwałę nr 957 Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-63, poz. 823).

§ 2. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalania cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych wytwarzanych przez przedsiębiorstwa podległe Ministrowi Przemysłu Maszynowego i zbywanych wyłącznie podległym mu jednostkom, jeżeli na te wyroby nie zostały ustalone ceny obowiązujące wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego (kluczowego).

2. Ceny, o których mowa w ust. 1, ustalane będą zgodnie z przepisami §§ 2 — 4 uchwały Rady Ministrów,

§ 3. 1. Przekazuje się Ministrowi Przemysłu Maszynowego uprawnienia do ustalania następujących cen zbytu artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, nie objętych obowiązującymi cennikami:

- 1) wytwarzanych przez podległe mu przedsiębiorstwa po raz pierwszy (nowa produkcja),
- 2) pochodzących z importu i zbywanych przez podległe mu jednostki organizacyjne zbytu lub handlu.

2. Ceny zbytu artykułów, o których mowa w ust. 1, przeznaczonych dla określonych nabywców, należy uzgodnić z ministerstwem, któremu podlegają główni nabywcy tych artykułów.

3. Ceny zbytu wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, objętych dystrybucją dokonywaną przez jednostki organizacyjne handlowe lub zbytu podległe innym ministrom, ustalane będą w porozumieniu z jednostką organizacyjną handlową lub zbytu będącą głównym dystrybutorem danego artykułu.

4. Niezgłoszenie uwag do projektowanej ceny w terminie 30 dni od doręczenia wniosku uważa się za akceptację proponowanej ceny.

5. W razie nieosiągnięcia porozumienia w przypadkach określonych w ust. 2 i 3 wnioski o ustalenie cen kieruje się wraz z opinią tych jednostek do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,